

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانیازان

فرستنده: بابک آزاد

۲۱ اگست ۲۰۱۵

از کارگران چریک فدائی خلق بیاموزیم! رفیق بهنام امیری دوان

چریک فدائی خلق، رفیق بهنام امیری دوان کارگر آگاهی بود که مدت ها در کارگاه ها و کارخانه های مختلف کار کرده و رنج کار و ستم بر کارگر را با پوست و گوشت خود لمس کرده بود. رفیق بهنام در سال ۱۳۲۹ در خانواده ای کارگری در آبادان متولد شد. دوران تحصیل ابتدائی و متوسطه را در آبادان گذراند. چه به دلیل محیط خانواده و چه به دلیل آشنائی با دوستانی که گرایشات مارکسیستی داشتند خیلی زود با مارکسیسم به مثابه جهان بینی طبقه کارگر آشنا شد. با چنین آگاهی و گرایشات سیاسی اش بود که وی پس از پایان دوران سربازی اجباری به کار در کارخانه ها پرداخت و توانست از نزدیک با کارگران ارتباط برقرار نماید.

او که خود در خانواده ای کارگری بزرگ شده بود و نسبت به مبارزات و مطالبات کارگران حساس بود، در این دوره می کوشید با کار در کارخانجات و زندگی با کارگران، خود به عینه شرایط کار و مبارزه کارگران را تجربه کرده و بشناسد. در جریان همین زندگی کارگری مدت ها در کارخانه کفش وین و کارتن سازی کار کرده و روش های کارفرمایان جهت جلوگیری از تشکل کارگران را تجربه کرد.

در سال ۱۳۵۳ که جنبش مسلحانه فضای سیاسی را به نفع گسترش مبارزات کارگران تغییر داده بود، در کارخانه کارتن سازی، اعتصابی صورت گرفت که رفیق بهنام در سازماندهی آن نقش فعالی ایفاء کرد. در جریان این اعتصاب او پیش از پیش این حقیقت را لمس نمود که در شرایطی که چاره کارگران وحدت و تشکیلات است دیکتاتوری حاکم چگونه راه اتحاد و تشکل کارگران را سد کرده است.

سال های کارگری رفیق بهنام سال هائی بود که جنبش مسلحانه در سطح جامعه اعلام موجودیت کرده و کارگران و روشنفکران انقلابی را به اجرای وظایفی که شرایط عینی در مقابل آن ها قرار داده بود فرا می خواند. در همین رابطه رفیق بهنام از طریق برادرش رفیق بهزاد در نیمه دوم سال ۱۳۵۳ به سازمان چریک های فدائی خلق ایران پیوست تا همه انرژی انقلابی خود را صرف رهایی طبقه خود یعنی کارگران تحت ستم نماید.

رفیق بهنام از جمله رفقائی بود که بعد از ضربات تابستان سال ۵۵ به سازمان چریک های فدائی خلق و در شرایطی که هر روز رفیقی در درگیری با نیرو های ساواک شاه جان می باخت وظیفه دشوار بازسازی سازمان در مقابل شان قرار گرفت. او به همراه رفقائی که رفیق صبا بیژن زاده در رأس آن ها قرار داشت از هیچ تلاشی برای ترمیم ضربه ها و تداوم کار سازمان دریغ نمی ورزید و در همین راستا بود که رفیق بهنام در کنار رفیق صبا در تاریخ ۹ اسفند ۱۳۵۵ در یک درگیری نابرابر با مزدوران شاه به شهادت رسید.

می دانیم که دیری نگذشت که تلاش های مبارزاتی رفقائی کارگری چون بهنام امیری دوان در کنار رفقائی فدائی خود و همراه با رزم دیگر رزمندگان جنبش مسلحانه نقش بزرگ خود را در رشد شرایط ذهنی انقلاب بر همگان آشکار ساخت. در چنین شرایطی با ورود توده ها به صحنه مبارزه و اوج گیری جنبش انقلابی در ایران شعار درود بر فدائی، که چریک فدائی خلق رفیق کارگر بهنام امیری دوان یکی از آن ها بود در فضای گسترده جامعه طنین انداز شد و این تجربه به جا گذاشته شد که پیشاهنگ انقلابی و پیشاهنگی که قادر به رهبری مبارزات کارگران باشد در شرایط دیکتاتور زده جامعه ایران نه با "کار آرام سیاسی" بلکه تنها در جریان مبارزه مسلحانه به وجود آمده و امکان ارتباط با کارگران و دیگر توده های ستمدیده را به دست می آورد.

یاد رفیق کارگر، بهنام امیری دوان گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۸ ، تیر ماه [سرطان] ۱۳۹۴